

Kärleks förbannelsen

- Hej.

-Hej.

- Jag har en förbannelse.

- En förbannelse? Är det allvarligt?

- Ja, den gör att pojkar aldrig kommer att älska mig på riktigt.

- Ojj, hur länge har du haft den då?

- Hela livet, jag föddes med den.

- Nej men stackarn, vad är det för förbannelse egentligen?

- Jag föddes vacker.

- Men lilla vännen, det är ingen förbannelse, det är ju jättebra! Då vill ju alla killar ha dig!

- Nej. Dom vill inte ha mig. De vill ha mitt utseende. Jag kommer aldrig att kunna få en riktig pojkvän som älskar hela mig för mig.

- Ja jo.

Nu blev hon stum! Hon tänkte efter ett tag.

- Men jag då?

- Vadå?

- Jag har också en förbannlse!

- Jasså, vilken då?

- Nästan samma som du. Jag är född ful, och någon pojke kommer aldrig att älska mig. De tittar inte ens åt mitt håll.

- Äsch, vad snackar du om? Du behöver ju inte göra dig till för att en kille ska gilla dig. Du behöver ju inte svamla runt med massa spel för att sen bli dumpad av att du visat ditt inre för någon. Du är ju du direkt.

- Men ingen kille ger mig chansen. Hade de gjort det så.

Hon tänkte efter.

- Man borde nöjja sig med mellan. Det är lagom.

- Ja, människor nöjjer sig aldrig! Silka kräk!

De gick åt var sitt håll och insåg inte vad de just sagt.

De klagade och klagade. Och slutade med att de klagade på att folk aldrig nöjde sig.

Lev nöjd. Sträva efter saker som går att sträva efter. Tillslut når du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Uppochner med Poeter.se id #14815 innehar upphovsrätten